

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **A. S.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2019 č. j. MPSV-2019/42685-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „**žalovaný**“) ze dne 1. 3. 2019 č. j. MPSV-2019/42685-911 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) změněno rozhodnutí ze dne 14. 12. 2018 č. j. 1995916/18/AB, sp. zn.

32131-18-AB (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“) vydané Úřadem práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „**úřad práce**“), tak, že dle ust. § 53 odst. 2 písm. a) zákona č. č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 117/1995 Sb.**“) se žalobkyni odejímá dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 5. 2018. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto podle ust. § 24 a § 69 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. o odejmutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení žalobkyni ode dne 1. 5. 2018, protože nárok na dávku zanikl ke dni 30. 4. 2018.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně poukázala na to, že žalovaný se nevypořádal s její odvolací námitkou, dle které z prvostupňového rozhodnutí nelze seznat, ve které věci bylo vydáno tj. zda v řízení o odejmutí příspěvku na bydlení zahájeném oznámením dne 20. 7. 2018 č. j. 1136577/18/AB nebo v řízení o odejmutí příspěvku na bydlení zahájeném oznámením dne 26. 11. 2018 č. j. 1906922/18/AB. Napadené rozhodnutí je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné, tedy nezákonné.
3. V odvolání žalobkyně rovněž namítala, že pokud by šlo o rozhodnutí vydané v řízení zahájeném dne 26. 11. 2018, brání jeho zahájení ve smyslu § 48 odst. 1 správního řádu neskončené řízení o odnětí příspěvku na bydlení zahájené dne 20. 7. 2018, ve kterém dosud nebylo pravomocně rozhodnuto; dle judikatury Nejvyššího správního soudu totéž platí i pro dvě řízení vedená u téhož správního orgánu. Řízení pro tuto překážku nemůže být vedeno, ale musí být zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu. Úřad práce uvádí, že v případě řízení sp. zn. 92463-18-AB a řízení sp. zn. 32131-18-AB se nejedná o tutéž věc a stejné správní řízení, to však žalobkyně netvrdí, žalobkyně namítá, že překážka litispendence se týká dvou řízení o odejmutí příspěvku na bydlení identifikovaných daty oznámení a čísly jednacími výše. Rovněž z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
4. Žalovaný přisvědčil úřadu práce, že žalobkyni zanikl nárok na příspěvek na bydlení od 1. 5. 2018, jelikož podala novou žádost o příspěvek na bydlení od 22. 5. 2018 a tato dávka jí byla přiznána a vyplacena pod sp. zn. 92463-18-AB. Žalobkyně uvedla, že každé správní řízení se týká pouze samotného přiznání dávky, její vyplácení pak již probíhá mimo správní řízení, proto dojde-li k přiznání téže dávky na shodné období dvěma rozhodnutími ve dvou různých řízeních, není tím povinnost výplaty dávky duplikována, dojde pouze k tomu, že pozdější rozhodnutí v této části nevyvolá žádné právní následky, jelikož totožné právo již bylo jednou přiznáno. Oproti tomu tím, že žalovaný žalobkyni napadeným rozhodnutím odejmul příspěvek na bydlení za květen a červen 2018 přiznaný v řízení sp. zn. 92463-18-AB a tato dávka již byla za předmětné měsíce vyplacena, došlo k tomu, že se jedná o bezdůvodné obohacení a žalovaný může dávku za tyto měsíce nárokovat zpět. Nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že vyplácení přiznané dávky je výkonem rozhodnutí, neboť rozhodnutí o přiznání dávky nemůže sloužit jako exekuční titul, neboť jeho náležitostí je vždy zaplacení určité částky z určitého důvodu. I kdyby tomu tak však bylo, není správné tvrzení žalovaného, že duplicitním rozhodnutím přiznanou dávku je třeba odejmout, jelikož totožné právo

nelze přiznat opakovaně. Měla za to, že odejmutím takto přiznané dávky dojde k jejímu úplnému odejmutí bez ohledu na to, kolika duplicitními rozhodnutími byla přiznána. Ve výroku napadeného rozhodnutí pak není, a ani nemůže být, rozlišeno, kterým rozhodnutím přiznaná dávka se odejímá, pokud by takové rozhodnutí nebylo soudem zrušeno, staly by se v takovém období vyplácené dávky bezdůvodným obohacením. Z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí rovněž nezákonné pro nesprávné posouzení právní otázky.

5. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a žalobkyni bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě stručně rekapituloval průběh správních řízení ve věci dávky státní sociální podpory příspěvku na bydlení, která byla vedena pod sp. zn. 32131-18-AB a sp. zn. 92463-18-AB. Měl za to, že řízení zahájené podáním žádosti žalobkyně ze dne 31. 3. 2018 s datem nároku ke dni 31. 12. 2017 a řízení zahájené podáním žádosti dne 22. 8. 2018 s datem nároku od 22. 5. 2018 nejsou totožná, každé z nich se vztahuje k jinému období (viz rozsudek NSS 4 Ads 165/2011). Obdobně tvrdil, že nejde o tutéž právní věc, pokud žalovaný rozhodoval o odejmutí příspěvku na bydlení od 1. 4. 2018 (řízení zahájené oznámením ze dne 20. 7. 2018) a o odejmutí příspěvku na bydlení od 1. 5. 2018 (řízení zahájené oznámením ze dne 26. 11. 2018).
7. K námitce žalobkyně uvedl, že z prvostupňového rozhodnutí tj. z jeho obsahu je zcela zřejmé, že se jedná o odejmutí od 1. 5. 2018, tudíž jde o řízení zahájené oznámením ze dne 26. 11. 2018, neboť ve věci odejmutí od 1. 4. 2018 bylo rozhodnutí úřadu práce ze dne 21. 8. 2018 zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu projednání. O přiznání dávky od dubna 2018 bylo rozhodnuto oznámením ze dne 11. 12. 2018, obě řízení lze jednoznačně identifikovat dle data, od kterého měla být dávka odejmuta.
8. Žalovaný rozhodl věcně správně, pokud žalobkyni odejmul dávku příspěvku na bydlení od 1. 5. 2018 do 30. 6. 2018, která jí byla již jednou za toto období přiznána a vyplacena, a to jako dávku neprávem (podruhé) přiznanou a vyplacenou dle § 53 odst. 2 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb. Nesouhlasil s argumentací žalobkyně, že řízením je jen samotné přiznání dávky a duplicitní přiznání dávky za stejné období neznamená povinnost dvojí výplaty dávky. Setrval na svém názoru, že výplata dávky je výkonem rozhodnutí, které bezprostředně navazuje na konkrétní správní řízení a rozhodnutí co do důvodu a výše. K námitce o bezdůvodném obohacení uvedl, že veřejnoprávní předpisy včetně zákona č. 117/1995 Sb. mají jasně stanovaná pravidla pro vracení dávek, civilní předpisy a bezdůvodné obohacení se zde neuplatní. Z ust. § 62 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb. je zřejmé, že o takový případ se zde nejedná, dávka byla žalobkyni pravomocně přiznána oznámením ze dne 10. 9. 2018 č. j. 1449621/18/AB, nikoli neprávem v důsledku zavinění žalobkyně.
9. Uvedl, že dávka za květen a červen 2018 byla žalobkyni pravomocně přiznána oznámením ze dne 10. 9. 2018 č. j. 1449621/18/AB, toto přiznání je pravomocné a

zároveň nejde o dávku vyplacenou neprávem v důsledku nesplnění povinnosti žalobkyně, a tedy pokud by nebyla napadeným rozhodnutím tato dávka odejmuta, vznikla by situace, kdy by dávka byla žalobkyni za květen a červen 2018 přiznána dvakrát.

10. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.

12. Žalobkyně podala dne 31. 3. 2018 u úřadu práce žádost o příspěvek na bydlení, ve které požádala o přiznání dávky od 31. 12. 2017. Správní řízení bylo vedeno pod sp. zn. 32131-18-AB.

13. Oznámením ze dne 21. 6. 2018 č. j. 991105/18/AB (sp. zn. 32131-18-AB) úřad práce žalobkyni přiznal příspěvek na bydlení ve výši 4 983 Kč měsíčně od 31. 12. 2017 do 30. 6. 2018 s tím, že každé kalendářní čtvrtletí je nutno doložit příjmy společně posuzovaných osob a náklady na bydlení; oznámení bylo téhož dne doručeno žalobkyni. Oznámením ze dne 21. 6. 2018 č. j. 991019/18/AB (sp. zn. 32131-18-AB) byla žalobkyni dávka příspěvek na bydlení zvýšena na 6 537 Kč měsíčně za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018.

14. Oznámením ze dne 20. 7. 2018 č. j. 1136577/18/AB (sp. zn. 32131-18-AB) úřad práce oznámil žalobkyni zahájení správního řízení ve věci příspěvku na bydlení podle ust. § 67 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nedoložila podklady za 1. čtvrtletí 2018 do 30. 6. 2018, ale doložila doklad o příjmech za 1. čtvrtletí 2018 až dne 11. 7. 2018, a nárok na dávku zanikl od 1. 4. 2018.

15. Rozhodnutím úřadu práce ze dne 21. 8. 2018 č. j. 1329984/18/AB, sp. zn. 32131-18-AB, byla žalobkyni podle ust. § 51 odst. 5 a § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. odejmuta dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení od dne 1. 4. 2018, protože nárok na dávku zanikl ke dni 31. 3. 2018. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala dne 22. 8. 2018 odvolání.

16. V žádosti podané dne 22. 8. 2018 žalobkyně požádala úřad práce o příspěvek na bydlení od 22. 5. 2018, správní řízení o této žádosti bylo vedené pod sp. zn. 92463-18-AB.

17. Oznámením úřadu práce ze dne 10. 9. 2018 č. j. 1449621/18/AB, sp. zn. 92463-18-AB, žádost podána dne 22. 8. 2018, byl žalobkyni přiznán příspěvek na bydlení ve výši 6 677 Kč měsíčně od 22. 5. 2018 do 30. 6. 2018.

18. Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2018 č. j. MPSV-2018/218352-911 bylo rozhodnutí úřadu práce ze dne 21. 8. 2018 č. j. 1329984/18/AB, sp. zn. 32131-18-AB, zrušeno a věc byla úřadu práce vrácena k novému projednání, neboť žalovaný neshledal

důvod pro odejmutí dávky s nárokem od 1. 4. 2018. V odůvodnění shledal, že žalobkyně na výzvu úřadu práce odstranila nedostatky podání k žádosti o pokračování nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení a doložila doklady požadované ve výzvě ze dne 10. 7. 2018, tedy doložila příjem za rozhodné období 1. čtvrtletí ve lhůtě dle § 51 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb., nejsou tak dány důvody pro odejmutí dávky s nárokem ode dne 1. 4. 2018. Žalovaný věc vrátil úřadu práce k novému projednání a rozhodnutí a uložil mu, aby vyhodnotil nárok na příslušnou dávku s nárokem ode dne 1. 4. 2018, věc projednal a vydal ve věci rozhodnutí.

19. Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 26. 11. 2018 č. j. 1906922/18/AB ve věci příspěvku na bydlení sp. zn. 32131-18-AB, žádost podána dne 31. 3. 2018, bylo žalobkyni oznámeno zahájení řízení ve věci odejmutí příspěvku na bydlení sp. zn. 32131-18-AB od 1. 5. 2018, protože požádala od příspěvek na bydlení od 22. 5. 2018 pod jiným číslem jednacím a tento příspěvek byl od 5/2018 vyplácen.
20. Ve vyjádření došlém úřadu práce dne 29. 11. 2018 žalobkyně namítala, že zahájení řízení o odejmutí příspěvku na bydlení od dne 1. 5. 2018 brání neskončené řízení o odnětí příspěvku na bydlení zahájené dne 20. 7. 2018, ve kterém dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, dané řízení tak musí být zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu.
21. Oznámením ze dne 11. 12. 2018 č. j. 1983129/18/AB, sp. zn. 32131-18-AB, úřad práce zvýšil žalobkyni příspěvek na bydlení z 6 537 Kč na 6 677 Kč od 1. 4. 2018 do 30. 6. 2018.
22. Rozhodnutím ze dne 14. 12. 2018 č. j. 1995916/18/AB sp. zn. 32131-18-AB (tj. prvostupňovým rozhodnutím) úřad práce rozhodl podle ust. § 24 a § 69 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. odejmout žalobkyni příspěvek na bydlení ode dne 1. 5. 2018, protože nárok na dávku zanikl ke dni 30. 4. 2018. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně podala novou žádost o příspěvek na bydlení od 22. 5. 2018 a tato dávka jí byla přiznána a vyplacena za období 5/2018 pod sp. zn. 92463-18-AB, nárok na výše uvedenou dávku pod sp. zn. 32131-18-AB jí tedy zanikl, a proto se jí příspěvek na bydlení odnímá. Vzhledem k tomu, že dávka pod č. j. 92463-18-AB byla přiznána a vyplácena za jiné období, než je žádost pod sp. zn. 32131-18-AB, nejedná se o tutéž věc a stejné správní řízení, nelze přiznat a vyplácet dávku za stejné období, v tomto případě na období 5/2018, protože by se pak jednalo o duplicitní žádosti, a dávka se tak na základě výše uvedeného odnímá.
23. Žalobkyně podala dne 17. 12. 2018 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, ve kterém namítala, že není seznatelné, zda bylo vydáno v řízení o odejmutí příspěvku na bydlení zahájeném oznámením dne 20. 7. 2018 či v řízení o odejmutí příspěvku na bydlení zahájeném oznámením dne 26. 11. 2018. Pokud jde o druhé z těchto řízení, brání jeho zahájení neskončené řízení o odnětí příspěvku na bydlení zahájené dne 20. 7. 2018, ve kterém dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Uvedla, že nemá na mysli dvě řízení vedená pod sp. zn. 92463-18-AB a 32131-18-AB, ale dvě řízení o odejmutí příspěvku na bydlení označená shora. Nesouhlasila s tím, že jí byl odejmut příspěvek

na bydlení na květen a červen 2018, neboť částky již vyplacené za toto období pak představují bezdůvodné obohacení.

24. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 1. 3. 2019, v odůvodnění žalovaný poukázal na ust. § 53 odst. 2 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., shrnul předchozí průběh správního řízení, zjistil, že na základě rozhodnutí MPSV ze dne 31. 10. 2018 vydal úřad práce rozhodnutí oznámením č. j. 1983129/18/AB o zvýšení příspěvku na bydlení z 6 537 Kč na 6 677 Kč od 1. 4. 2018 do 30. 6. 2018, dávka byla žalobkyni vyplacena dne 27. 11. 2018 ve výši 6 677 Kč. Dále zjistil, že žalobkyně požádala dne 22. 8. 2018 o dávku příspěvek na bydlení zpětně s nárokem ode dne 22. 5. 2018, žádosti bylo vyhověno oznámením ze dne 10. 9. 2018, kterým jí byl přiznán příspěvek na bydlení od května 2018 do června 2018 ve výši 6 677 Kč měsíčně, dávka jí byla vyplacena ve výši 2 x 6 677 Kč dne 19. 10. 2018. Na základě toho shledal, že žalobkyni byl příspěvek na bydlení nejprve přiznán oznámením č. j. 1449621/18/AB ze dne 10. 9. 2018 a vyplacen v řízení pod sp. zn. 92463-18-AB za měsíce květen a červen 2018 a následně přiznán oznámením č. j. 1983129/18/AB ze dne 11. 12. 2018 od dubna do června 2018, tzn. duplicitně za měsíce květen a červen 2018, za tyto měsíce tak byl přiznán neprávem. Pokud úřad práce zvolil výše uvedený postup v řízení z důvodu vyhovění nové žádosti o dávku ode dne 22. 5. 2018, měl přiznat příspěvek na bydlení pouze za měsíc duben 2018. Z důvodu právního upřesnění žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí, neboť důvodem odejmutí příspěvku na bydlení je skutečnost, že nárok na tento příspěvek s platností od měsíce května 2018 byl přiznán v rámci správního řízení vedeného ve věci žádosti o přiznání příspěvku na bydlení ze dne 22. 8. 2018 s nárokem ode dne 22. 5. 2018, oznámením č. j. 1449621/18/AB ze dne 10. 9. 2018 (sp. zn. 92463-18-AB). Tudíž později vydaným oznámením č. j. 1983129/18/AB ze dne 11. 12. 2018 (sp. zn. 32131-18-AB) byl příspěvek na bydlení za měsíce květen a červen 2018 přiznán neprávem. K odvolací námitce uvedl, že vyplácení přiznané dávky je výkonem rozhodnutí, totožné právo nelze opakovaně přiznat.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Podle ust. § 53 odst. 2 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb. dávka neprávem přiznaná se odejme nebo se její výplata zastaví nebo sníží, a to dnem následujícím po dni, jímž uplynulo období, za které již byla vyplacena.
27. Podle ust. § 48 správního řádu zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu (odst. 1). Přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou (odst. 2).

28. V posuzované věci nastala situace, kdy úřad práce žalobkyni v řízení vedeném pod sp. zn. 32131-18-AB na základě žádosti ze dne 31. 12. 2017 přiznal oznámením ze dne 21. 6. 2018 dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení na období od 31. 12. 2017 do 30. 6. 2018, navazujícím oznámením ze dne 11. 12. 2018 č. j. 1983129/18/AB pak tento příspěvek zvýšil za období od 1. 4. 2018 do 30. 6. 2018 na 6 677 Kč měsíčně. V řízení vedeném pod sp. zn. 92463-18-AB na základě žádosti ze dne 22. 8. 2018 oznámením ze dne 10. 9. 2018 přiznal žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení na období od 22. 5. 2018 do 30. 6. 2018. Došlo k tomu tím, že úřad práce rozhodnutím ze dne 21. 8. 2018 dávku příspěvek na bydlení přiznaný na období od 31. 12. 2017 do 30. 6. 2018 odejmul za období od 1. 4. 2018, protože dospěl k závěru, že nárok na dávku zanikl ke dni 31. 3. 2018, žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala dne 22. 8. 2018 odvolání a zároveň téhož dne podala novou žádost o příspěvek na bydlení od 22. 5. 2018 do 30. 6. 2018. Úřad práce pak žalobkyni oznámením ze dne 10. 9. 2018 příspěvek na bydlení přiznal, i když řízení o odejmutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení zahájené oznámením ze dne 20. 7. 2018 v důsledku podání odvolání žalobkyně dosud nebylo pravomocně ukončené a stávající příspěvek dosud byl pravomocně přiznán; příspěvek na bydlení tak byl úřadem práce přiznán za období květen a červen 2018 duplicitně. Oznámení úřadu práce ze dne 10. 9. 2018 č. j. 1449621/18/AB, sp. zn. 92463-18-AB však není předmětem přezkumu soudu v tomto řízení, nejedná se o rozhodnutí napadené žalobou.
29. Žalobkyně zpochybňovala zákonnost rozhodnutí ze dne 14. 12. 2018 č. j. 1995916/18/AB, jehož předmětem bylo odejmutí příspěvku na bydlení žalobkyni od 1. 5. 2018, a to z důvodu překážky litispendence spočívající v řízení zahájeném oznámením dne 20. 7. 2018, jehož předmětem byl zánik příspěvku na bydlení od 1. 4. 2018 pro nedoložení podkladů.
30. Existence překážky litispendence je absolutní nedostatek podmínky řízení a nezbytně vede k zastavení správního řízení. Tato překážka je dána pouze tehdy, jsou-li současně splněny dvě podmínky, a sice že jde o řízení v téže věci a jde o řízení vedené z téhož důvodu. Z judikatury správních soudů vyplývá, že totožnost věci je dána totožností práva nebo povinnosti, totožností účastníků a totožností předmětu řízení. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2017 č. j. 9 As 309/2016 - 42, za předmět řízení nelze považovat způsob, jakým správní orgány rozhodují, pro posouzení této překážky není podstatné, jak konkrétně probíhá daný proces a na základě čeho správní orgán rozhoduje, nýbrž podstatné je, co je předmětem řízení.
31. Z tohoto pohledu je předmět řízení u obou řízení tj. jak u řízení zahájeného oznámením ze dne 20. 7. 2018, tak u řízení zahájeného oznámením ze dne 26. 11. 2018, totožný, neboť jde o odejmutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení žalobkyni, a není podstatné, na základě jakých konkrétních ustanovení správní orgán o tomto předmětu rozhoduje. Odlišujícím prvkem u těchto dvou řízení je však časové období, za které správní orgány o odejmutí příspěvku na bydlení rozhodovaly, neboť v prvním případě se jedná o období od 1. 4. 2018 do 30. 6. 2018 a v druhém případě (tj. u prvostupňového rozhodnutí) se jedná o období od 1. 5. 2018 do 30. 6. 2018. Soud shledal, že tato difference je dostatečná pro to, aby se nejednalo o totožný předmět řízení.

32. V rozsudku ze dne 29. 3. 2012 č. j. 4 Ads 165/2011 - 151 Nejvyšší správní soud shledal, že se nejedná o překážku věci zahájené a tedy ani o důvod pro zastavení řízení ve smyslu ust. § 48 odst. 1 a § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu v případě žádosti stěžovatelky o doplatek na bydlení za období od počátku února 2010, pokud dosud nebylo ukončené předchozí řízení o žádosti stěžovatelky o doplatek na bydlení za období od září 2009. Obdobně v posuzovaném případě se řízení o odejmutí dávky státní sociální podpory zahájené oznámením ze dne 20. 7. 2018, tak řízení zahájené oznámením ze dne 26. 11. 2018, sice týkaly stejné dávky, tj. příspěvek na bydlení, avšak lišily se v období, za které měla být příslušná dávka přiznána resp. odejmuta. Z tohoto důvodu v případě řízení o odejmutí příspěvku na bydlení zahájeného oznámením ze dne 26. 11. 2018 jeho zahájení nebránila překážka litispendence v podobě řízení o odejmutí příspěvku zahájeného oznámením ze dne 20. 7. 2018, námitka je nedůvodná.
33. Žalobkyně vytýkala žalovanému, že se nevypořádal s jejími odvolacími námitkami, dle kterých z prvostupňového rozhodnutí není seznatelné, ve které věci bylo vydáno, a dále ohledně překážky litispendence. K tomu soud uvádí, že žalovaný odvolací námitky žalobkyně v napadeném rozhodnutí na straně 2 dostatečně podrobně a výstižně rekapituloval, výslovně se však vyjádřil pouze k námitce žalobkyně týkající se duplicitního přiznání téže dávky na shodné období dvěma rozhodnutím, k námitkám zmíněným žalobkyní v žalobě se tak přímo nevyjádřil. I když je povinností správního orgánu vypořádat se v odůvodnění vydaného rozhodnutí též s námitkami uplatněnými účastníky řízení, shledal soud, že v daném případě se nejedná o takové pochybení žalovaného, které by způsobovalo nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný se totiž dostatečně vyjádřil k hlavní argumentaci žalobkyně, dle které v případě duplicitního přiznání téže dávky není povinnost k její výplatě duplikována, dostatečně podrobně a srozumitelně vysvětlil, z jakého důvodu se v případě dvojího přiznání téže dávky jedná o dávku přiznanou neprávem (v případě pozdějšího přiznání). Napadené rozhodnutí je tak ve svém základu zákonné a přezkoumatelné, nevypořádání dílčí námitky žalobkyně jeho nezákonnost nezpůsobuje, pokud by soud pouze z tohoto důvodu napadené rozhodnutí zrušil a vrátil, jednalo by se o přílišný formalismus, neboť žalovaný by opět musel rozhodnout o odejmutí příslušné dávky žalobkyni. Soud má za to, že je zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí o odejmutí dávky ze dne 14. 12. 2018 navazovalo na oznámení o zahájení řízení ve věci odejmutí příspěvku ze dne 26. 11. 2018, což jednoznačně plyne z vymezeného předmětu, tedy období, za jaké se příspěvek odnímá (od 1 5. 2018).
34. K poslední žalobní námitce je třeba uvést, že každé správní rozhodnutí je individuálním správním aktem, který sám o sobě zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určité osoby, pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány a za splnění podmínek stanovených ve správním řádu je též vykonatelné. Správní řád též obsahuje úpravu exekuce, přičemž podle ust. § 103 odst. 1 správního úřadu se podle ustanovení této hlavy postupuje, pokud ten, jemuž byla exekučním titulem uložena povinnost peněžitého nebo nepeněžitého plnění v určené lhůtě tuto povinnost dobrovolně nesplní.

35. Exekuce je fakultativním finálním stadiem správního řízení dle části druhé. Fakultativní proto, že se předpokládá, že většina uložených povinností (peněžité či nepeněžité povahy) bude splněna dobrovolně. Pokud se tak ovšem nestane, je třeba, aby byl v zákoně zakotven mechanismus, jehož prostřednictvím budou nesplněné povinnosti dodatečně vynuceny. Tyto povinnosti mohou být peněžité i nepeněžité povahy. Lhůta k dobrovolnému splnění povinnosti, jejíž marné uplynutí je první a základní podmínkou exekuce, je nejčastěji formulována exekučním titulem, jímž je podle § 104 vykonatelné rozhodnutí uvedené v § 74 nebo vykonatelný smír uvedený v § 141 odst. 8. Bez exekučního titulu nelze exekuci vést (*Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 916 s.*)
36. Z výše uvedeného vyplývá, že každé ze dvou správních rozhodnutí, kterým úřad práce v daném případě přiznal žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení za období květen až červen 2018, tj. oznámení ze dne 21. 6. 2018 č. j. 991105/18/AB, sp. zn. 32131-18-AB (ve spojení s oznámením ze dne 11. 12. 2016 ohledně jeho výše), a oznámení ze dne 10. 9. 2018 č. j. 1449621/18/AB, sp. zn. 92463-18-AB, samo o sobě zakládá žalobkyni právo, aby požadovala plnění tím kterým rozhodnutím přiznané. Jde o přiznání nároku na základě dvou různých žádostí žalobkyně o téže dávku, jde o dvě samostatná správní řízení zahájená dle 67 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., vedená pod různými spisovými značkami Správní řád nestanovuje pravidlo, dle kterého by v případě duplicitního přiznání téhož nároku jedno z příslušných rozhodnutí nebylo vykonatelné, či byly jiným způsobem jeho účinky oslabeny, jak mylně dovozuje žalobkyně.
37. Lze přisvědčit žalovanému, že vyplacení přiznaných dávek je třeba považovat za dobrovolný výkon vydaného rozhodnutí úřadem práce, tedy správním orgánem, který jej vydal. V situaci, kdy žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 10. 2018 zrušil rozhodnutí úřadu práce ze dne 21. 8. 2018 č. j. 1329984/18/AB o odejmutí příspěvku na bydlení od 1. 4. 2018, přičemž příspěvek na bydlení za období květen a červen 2018 byl již žalobkyni přiznán a vyplacen na základě rozhodnutí úřadu práce ze dne 10. 9. 2018, postupoval žalovaný správně, pokud žalobkyni odejmul příspěvek na bydlení za totéž období původně přiznaný oznámením ze dne 21. 6. 2018 a zvýšený oznámením ze dne 11. 12. 2018 č. j. 1983129/18/AB.
38. Žalobkyně mylně uvádí, že žalovaný žalobkyni napadeným rozhodnutím odejmul příspěvek na bydlení za květen a červen 2018 **přiznaný v řízení sp. zn. 92463-18-AB**. K tomuto nedošlo, k odejmutí dávky došlo v řízení sp. zn. 32131-18-AB (a to právě a pouze z důvodu přiznání příspěvku za určité měsíce v řízení sp. zn. 92463-18-AB).
39. Za situace, kdy již byla dávka žalobkyni přiznána oznámením ze dne 10. 9. 2018 (č. j. 1449624/18 AB, sp. zn. 92463-18-AB, za dobu od 22. 5. 2018 do 30. 6. 2018), jevílo by se správnějším v oznámení ze dne 11. 12. 2018 přiznat dávku toliko za měsíc duben. V případě, že dojde k vydání dvou pravomocných správních rozhodnutí, které žalobkyni přiznávají totéž právo, je porušeno pravidlo dle ust. § 48 odst. 2 správního řádu, dle kterého přiznat totéž právo lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Žalovaný tedy postupoval správně, pokud se snažil duplicitní rozhodnutí odklidit a postupoval dle ust. § 53 odst. 2 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., které dává správním

orgánům povinnost odejmout dávku přiznanou neprávem. Napadené rozhodnutí pak ve svém výroku pouze mění prvostupňové rozhodnutí, přičemž obě rozhodnutí je třeba vnímat jako jeden celek, v obou je uvedena spisová značka, které se týkají tj. 32131-18-AB, je tak zcela zřejmé, jakého řízení se tato rozhodnutí týkají resp., v jehož rámci byla vydána. Správní řízení vedené pod sp. zn. 32131-18-AB se týkalo žádosti žalobkyně podané dne 31. 3. 2018. S ohledem na to, že se jedná o správní řízení odlišné od správního řízení vedeného pod sp. zn. 92463-18-AB, je zcela zřejmé, že napadené rozhodnutí nemůže mít žádný vliv ani na právní účinky v něm vydaného rozhodnutí tj. oznámení ze dne 10. 9. 2018 č. j. 1449621/18/AB, které je tedy vydáním napadeného rozhodnutí zcela nedotčeno a které představuje samostatný právní podklad pro dávky již vyplacené žalobkyni. Nedošlo tak k odejmutí příspěvku na bydlení, který byl již žalobkyni za měsíce květen a červen 2018 dne 19. 10. 2018 vyplacen, došlo pouze k odejmutí práva na příspěvek na bydlení, který byl přiznán duplicitního správním rozhodnutím. To však nebude mít žádný vliv na příspěvek na bydlení již vyplacený žalobkyni za příslušné období, obavy žalobkyně jsou liché. K obavám žalobkyně stran nutnosti vracet již vyplacený příspěvek na bydlení soud odkazuje na ust. § 62 odst. 1 věty první zákona č. 117/1995 Sb., podle kterého příjemce dávky, který nesplnil některou jemu uloženou povinnost nebo přijal dávku nebo její část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, nebo jinak způsobil, že dávka byla vyplacena neprávem nebo v nesprávné výši, je povinen částky neprávem přijaté vrátit; to neplatí, jde-li o přeplatek na rodičovském příspěvku. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že toto není případ žalobkyně, protože sama se na vzniklé procesní situaci, kdy došlo k duplicitnímu přiznání dávky, nijak nepodílela, ani situaci nijak nezavinila.

40. Soud konečně uzavírá, že zvoleným způsobem procesního řešení nebyla žalobkyně nijak zkrácena na svých právech. I kdyby měla žalobkyně za to, že procesně měly správní orgány vyřešit situaci odlišně, výsledek by byl stejný, tedy žalobkyni by byl vyplacen příspěvek za stejné měsíce ve stejné výši.
41. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. května 2021

JUDr. Lenka Loudová
samosoudkyně